

**SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ
SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ**

ROZHODNUTÍ č. U2

ze dne 12. června 2009

**o rozsahu působnosti čl. 65 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004 o právu na dávky
v nezaměstnanosti zcela nezaměstnaných osob, které nejsou příhraničními pracovníky a
které měly během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti
bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě**

(Text s významem pro EHP a pro dohodu mezi ES a Švýcarskem)

SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ,

s ohledem na čl. 72 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, podle kterého se správní komise zabývá všemi správními otázkami a otázkami výkladu vyplývajícími z nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. [...],

s ohledem na čl. 65 odst. 2 a 5 nařízení (ES) č. 883/2004,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 65 nařízení (ES) č. 883/2004 stanoví zvláštní pravidla, která se týkají poskytování a výplaty dávek v nezaměstnanosti nezaměstnaným osobám, které během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti bydlely v jiném členském státě než v příslušném státě.

(2) Určujícím faktorem pro použití článku 65 uvedeného nařízení v celém rozsahu je skutečnost, že dotyčné osoby během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti bydlely v jiném členském státě než v tom, jehož právní předpisy se na ně vztahovaly, který ovšem nezbytně neodpovídá členskému státu, v němž byly zaměstnány nebo vykonávaly činnost jako osoba samostatně výdělečně činná.

(3) Podle definice stanovené v čl. 1 písm. j) uvedeného nařízení se výrazem „bydliště“ rozumí obvyklé bydliště a výraz „pobyt“ je v písmenu k) uvedeného článku vymezen jako dočasné bydliště.

(4) Článek 11 nařízení (ES) č. [...] stanoví kritéria pro určení bydliště, pokud se názory institucí dvou nebo více členských států na tuto otázku liší.

(5) Z čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 883/2004 vyplývá, že příhraniční pracovníci mají bydliště v jiné zemi, než ve které vykonávají svou výdělečnou činnost, jež je na základě čl. 11 odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení příslušným státem, a proto zde není pochyb, že se na tyto pracovníky vztahuje článek 65 téhož nařízení.

(6) Kategorie osob uvedených v čl. 11 odst. 4 a v článku 13 uvedeného nařízení a osoby, na které se vztahuje dohoda uvedená v článku 16 uvedeného nařízení, v některých případech pravděpodobně bydlí v jiném členském státě než ve státě, který je podle těchto článků příslušným státem.

(7) Bydliště osob náležejících do těchto kategorií musí být určováno případ od případu a u osob uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. a) a čl. 13 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 883/2004 musí být určeno pro účely pojištění.

(8) Podle čl. 65 odst. 5 nařízení (ES) č. 883/2004 povinnost vyplácet dávky přechází z příslušného státu na stát bydliště, pokud je dotyčná osoba k dispozici službám zaměstnanosti státu bydliště.

(9) Ačkoliv tato praxe je v současnosti přijatelná v případě příhraničních pracovníků a některých kategorií, které obdobně zachovávají úzké vazby se svými zeměmi původu, nebyla by již přijatelná, kdyby na základě příliš širokého výkladu pojmu „bydliště“ měla být oblast působnosti článku 65 nařízení (ES) č. 883/2004 rozšířena na všechny osoby, které mají v členském státě poměrně stabilní zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost a své rodiny nechaly v zemi původu,

jednajíc v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 71 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004,

ROZHODLA TAKTO:

1. Ustanovení čl. 65 odst. 5 nařízení (ES) č. 883/2004 se použijí zejména na:

a) osoby uvedené v čl. 11 odst. 4 uvedeného nařízení,

b) osoby uvedené v článku 13 uvedeného nařízení, které obvykle pracují na území dvou nebo více členských států,

c) osoby, na které se vztahuje dohoda uvedená v čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení,

pokud během svého posledního zaměstnání bydlely v jiném členském státě než v příslušném státě.

2. Osoby uvedené v odstavci 1, na které se během jejich posledního zaměstnání vztahovaly právní předpisy jiného členského státu než státu jejich zaměstnání nebo jejich samostatné výdělečné činnosti, jsou způsobilé k dávkám podle ustanovení právních předpisů státu bydliště, jako kdyby se na ně uvedené právní předpisy předtím vztahovaly.

3. Pro účely používání tohoto rozhodnutí je stát bydliště určen v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. [...].

4. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne vstupu prováděcího nařízení (ES) č. [...] v platnost.

předsedkyně správní komise
Gabriela PIKOROVÁ